

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬПАЯ

№

ГАЗЕТА

14.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 18-го Февраля. — 1847 — Wilno. WTOREK, 18-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 12-го Февраля.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 27 Января, Его Императорскому Высочеству Князю Евгению Максимилиановичу назначается состоять въ полкахъ Лейбъ-Гвардії: Преображенскомъ и Уланскомъ.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: въ день восшествія на Престоль Великобританской Королевы Викторіи или коронации Ея Величества, отвѣтать установленнымъ числомъ выстреловъ на салюты Великобританскихъ военныхъ судовъ, если таковыя будутъ находиться на рѣдѣ.

— Дѣйствителному Статскому Совѣтнику, въ званіи Каммергера Барону Розену, Высочайше повелѣно состоять при Ея Императорскому Высочеству Великой Княгинѣ Еленѣ Павловнѣ.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ 20 Декабря, Всемилостивѣше пожалованъ Кавалеромъ ордена Святаго Равноапостольнаго Князя Владимира 3-й степени: во вниманіе къ усердію и неутомимой дѣятельности, оказаннымъ по званію Члена Минскаго Губернскаго Комитета обѣ инвентарихъ, окончившаго съ успѣхомъ

СМѢСЬ.

О ПРОИЗВЕДЕНИИ ХИРУРГИЧЕСКИХЪ ОПЕРАЦІЙ БЕЗЪ БОЛИ.

Одно изъ важнѣйшихъ изобрѣтеній нашего вѣка, интересующее живѣйшимъ образомъ не только хирурговъ и медиковъ, но и все человѣчество, занимаетъ съ нѣкотораго времени всѣ европейскіе журналы. Это — изобрѣтеніе способа, посредствомъ коего самыя болѣвныя хирургическія операціи, могутъ быть производимы безъ боли. Способъ сей состоить въ томъ, что въ легкія вдыхаютъ паръ лѣтучаго сѣриаго запара, отъ чего болѣвой становится совершенно нечувствительнымъ въ продолженіе нѣсколькихъ (1½—5) минутъ, при самой даже сильной боли. Возбужденіе такимъ образомъ состояніе упоенія, продолжаетъ ся отъ дній до десяти минутъ, сообразно тѣлосложенію больнаго и количеству принятаго запара, не оставляя послѣ себя никакихъ дурныхъ послѣдствій, кроме какого-то непріятнаго чувства въ головѣ, продолжающаго одинъ или два часа, и весьма рѣдко изнеможенія тѣла въ продолженіи одного дня. Первая слава сего изобрѣтенія, принадлежитъ американскому химику и геологу, Г. Джексону, жительствующему въ Бостонѣ, а первое примѣненіе его къ практикѣ произвели два, жительствующіе тамъ же, зубные

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 12-go Lutego.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 27-go Stycznia, JEGO CESARSKA WYSOKOŚCI XIĘŻE EUGENIUSZ MAXYMILIANOWICZ ma być liczony w półkach Lejb-Gwardji: Preobrażeńskim i Ułańskim.

— JEGO CESARSKA Mośc Najwyżej rozkazac racyl: w dniu wstąpienia na tron Królew Wielkiej Brytanii Wiktorii, lub koronacji Jęj Królewskiej Mości, odpowidać przepisaną liczbą wystrzałów na salutowania wojskowych statków angielskich, jeśli te znajdować się będą w przystani.

— Rzeczywistemu Radcy Stanu, Szambelanowi Baronowi Rosen, Najwyżej rozkazano zostawać przy Jej Cesarskiej Wysokości WIEKIEJ XIĘŻNIE HELENIE PAWEŁOWNIE.

— Przez Najwyższy Imienny Uказ, 20-go Grudnia, Najłaskawię mianowany Kawalerem Orderu Równego Apostołom Xięcia Włodzimierza 3-ej klasy, ze względu na gorliwą i niezmordowaną czynność, okazaną w obowiązku Członka Mińskiego Gubernialnego Komitetu o inwentarzach, który pomyślnie ukończył tą obszerną pracę, oraz

ROZMAITOŚCI.

O WYKONIWANIU OPERACJI CHIRURGICZNYCH BEZ BOLU.

Jedno z najważniejszych odkryć naszego wieku, nie tylko samą naukę chirurgii i medycyny, ale i całą ludzkość najżywię obchodzące, zajmuje od niewiadomego czasu wszystkie europejskie dzienniki. Jest to odkrycie środka, za użyciem którego, najboleśniejsze operacje chirurgiczne, mogą być wykonywane bez boli. Środek ten zależy na wiewaniu do płuc parę z ulatniającego się eteru siercanego, przez co chory staje się zupełnie nieczuły, w przeciągu kilku (1½—5) minut, na ból choćby najsilniejsze. Stan upojenia, tym sposobem powstający, trwa od jednej aż do dziesięciu minut, stosownie do budowy ciała chorego i do ilości wzionietego eteru, nie zostawiając po sobie żadnych złych skutków, prócz niekiedy przykrego jakiego uczucia w głowie, godzinę lub dwie trwającego, a rzadko bardzo osłabienia ciała, przez dzień jeden. Pierwsza chwała tego odkrycia, należy się chemikowi i geologowi amerykańskiemu, P. Jackson, mieszkającemu w Bostonie, a pierwsze zastosowanie jego do praktyki wykonali dwaj zamieszki tamże dentyści, P.P. Morton i Jackson, przy wyrywaniu zębów. Pomyślne doświadczenia rzecznego dentystów, zachęciły Doktora Johna Ware w Bostonie, do użycia eteru orzy ważniejszych opera-

сей обширный трудъ, и согласно представлению Министра Внутреннихъ Дѣль, — Минскій Вице-Губернаторъ, Статский Совѣтникъ Чмыховъ.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣль и въ Общемъ Собрани, разсмотрѣвъ всеподданійшій докладъ Общаго Собрания первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, по вопросу: слѣдуетъ ли взыскивать крѣпостныхъ пошлины за переходъ не къ прямымъ наследникамъ, по духовнымъ завѣщаніямъ, крѣпостныхъ людей безъ земли, и обращаясь, для разрешенія возникшаго по настоянію дѣлу недоумѣній, къ самому разуму действующихъ по сей части законовъ, находитъ, что хотя Св. Зак. Гражд. (т. X изд. 1842 г.) права на крѣпостныхъ людей безъ земли отнесены къ движимымъ имуществамъ, но сіе ни сколько не противорѣчить, въ отношеніи къ пошлиномъ, ни ст. 364-й Св. Зак. (Уст. о пошл. т. V), кою предписано: въ актахъ о переходѣ безъ земли крѣпостныхъ людей мужского пола, записанныхъ въ ревизию, цѣну оныхъ исчислять на томъ же основаніи, какъ и при передачѣ оныхъ съ землею, — ни ст. 329-й того же Устава, въ которой упомянуто, что и съ имѣніемъ движимыхъ взимаются пошлины въ тѣхъ случаяхъ, кои въ раздѣлѣ томъ именно означены, ибо приведенная 364 ст. находится именно въ томъ же II разрядѣ. Не встрѣчалъ симъ необходимости въ чёмъ либо соглашать, пояснить или пополнить означенныя статьи, Государственный Совѣтъ, Миѣниемъ, Высочайше утвержденнымъ, положилъ: предоставить Правительствующему Сенату предписать кому слѣдуетъ, чтобы съ права на дворовыхъ людей безъ земли, переходящихъ какъ по духовнымъ завѣщаніямъ, такъ и по всѣмъ другимъ актамъ, установленные крѣпостные пошлины были взыскиваемы по цѣнѣ, определенной въ 364 ст. Уст. о пошл. (Св. Зак. т. V изд. 1842 г.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

А В С Т Р I A.

Вѣна, 2 Февраля.

20 числа м. м., въ дворцовой церкви отслужена была панихида за упокой души эрцгерцога палатина Венгерского; на этомъ богослуженіи присутствовало Венгерское дворянство, находящееся теперь въ Вѣнѣ. Ея Императорское Высочество Великая Княгиня Елена Павловна изволила прибыть на этотъ обрядъ съ Государынею Великою Княжною, Свою Долерью. Эрцгерцогиня Мария и при цесса Клементина Салернскаго, встрѣтили Ея Императорское Высочество при входѣ въ церковь.

— Говорятъ, что гр. Майлать будетъ назначенъ въ помощъ эрцгерцогу Стефану, при исправленіи должности намѣстника Венгерского королевства.

врача, Гг. Мортонъ и Джаксонъ, при выдергиваніи зубовъ. Успешные ихъ опыты, поощрили доктора Джонъ Вера, въ Бостонѣ, къ употреблению эпира при болѣе важныхъ хирургическихъ операцияхъ, какъ то, при отнятіи женской груди и бедра, произведенныхъ и не успѣхомъ и безъ боли. По получении сего извѣстія въ Англіи, врачъ Бутъ въ Лондонѣ, вмѣстѣ съ зубнымъ врачомъ Робинсономъ, съ помощью сего способа выдергивали зубы безъ боли; вслѣдъ за симъ, Г. Листонъ, хирургъ лондонскаго госпиталя (*University College*), вмѣстѣ съ Г. Кей, употребили сей способъ при отнятіи бедра. Больной, послѣ принятія эпира передъ самимъ начатіемъ операции, спустя 2—3 минуты, совершилъ лишій чувства; отнятіе бедра продолжалось не болѣе одной минуты, послѣ чего больной оставался еще недвижимымъ при отысканіи и перевязываніи артерій; наконецъ, какъ бы полупробудившись отъ сна, медленно отвѣчалъ на вопросы, что онъ нечувствовалъ никакой боли, хотя не лишился совершенно присутствія духа; что слышалъ несолько словъ и ощущалъ, что что-то дѣлали около его ноги, но никакъ не зналъ, что операция была уже произведена. Это происходило 22 Декабря 1846 года. Того же числа, Г. Листонъ отнялъ еще ноготь у другаго больного, то же безъ боли, а 1 Января 1847 года, Ландсдоунъ, въ Бристолѣ, отсѣкъ такимъ же образомъ бедро, въ присутствіи химика Герапета, который описывалъ сію аперасію (*Times* 4

stosownie do przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznychъ, — Miński Wice-Gubernator, Radca Stanu Czmychow.

Rada Państwa, w polaczonych Departamentach Praw tudziez Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólnem Zembraniu, rozpatrywszy najpoddanniejsze przedstawienie piêrwszych trzech Departamentów Rządzacego Senatu, z powodu pytania: czy nalezy pobierać poszliny za przejście do dziedziców nie w prostej linii, na mocy zapisów testamentowych, poddanych bez ziemi, i uciekając sie, dla rozwijania wyniklę z tego wzglêdu wątpliwości, do istotnego brzmienia istniejących w tej mierze praw, znajduje, że chocia w Zbiorze Praw Cywil. (T. X. wyd. 1812 r.) prawa na poddanych bez ziemi zamieszczone sa w rubryce ruchomej w lâsnoœci, ale to bynajmniej nie przeciwi siê pod wzglêdem poszlin, ani art. 364 Zb. Praw (Ust. o opłatach T. V), mocą którego zalecono: w dokumentach o przejściu poddanych bez ziemi plei męskię, zapisanych w rewizji, iloœe opłaty za nich oznaczać na tejże zasadzie jak i przy przejściu ich z ziemią, — ani art. 329 tejże Ustawy, w którym wyrażono, że z lâsnoœci ruchomej pobieraj siê poszliny w tych razach, które w tym rozdziale wyraźnie sa oznaczone, gdiż właśnie przytoczony art. 364 znajduje siê w tymże 11 rozdziale. Nie widzæ zatem potrzeby godzenia, objasniania lub uzupełniania w czemkolwiek rzeczonego artykułu, Rada Państwa, Uchwałą, Najwyżej zatwierdzoną, postanowiła pozostawić Rządzacemu Senatowi, iżby zalecił komu nalezy, aby za prawa na poddanych bez ziemi, przechodzących tak na mocy testamentowych zapisów, jako też w szelkach innych aktów, przepisane poszliny byly pobierane podlug ceny ustanowionej w art 364 Ust. o opłatach (Zb. Praw T. V. wyd. 1812).

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wieden, 2 lutego.

Dnia 20 z m. w kaplicy dworskiej odbywało się żałobne nabożeństwo po zgonie Arcy-księcia Palatyna Węgierskiego, na którym znajdowała się wyższa i niższa szlachta Węgierska, obecna w Wiedniu. J. C. W. WIELKA XIĘŻNA HELENA PAWEŁOWNA raczyła przebyć na to nabożeństwo, z Dostojną Swą Corą. Arcy-księzieczka Maryja i Xiężna Klementyna Salerueńska przyjmowały J. C. W. w prochach kaplicy.

— Mówią, że Hr. Maylath dodany będzie do pomocy Arcy-księciu Stefanowi, przy pełnieniu obowiązków namiestnika królestwa Węgierskiego.

cyach chirurgicznych, jako to, przy wycięciu piec niewieści i amputacji uda, które przez niego szreślwie bez bolu wykonane zostały. Za dojściem tej wiadomości do Anglii, Doktor Boott w Londynie, wspólnie z dentystą Robinsonem, za użyciem tegoż środka wyrywali żebę bez bolu; wkrótce zaś potem, P. Liston, chirurg sepiolu Londyńskiego (University College), łącznie z P. Key, użyli tego sposobu przy amputacji uda. Chory po wznieceniu eteru przed samą operacją, po 2—3 minutach stracił zupełnie czucie; odjęcie uda trwało zaledwo minutę; poeciem chory zostawał jeszcze nieruchomo podczas wynajdywania i przewiązywania arterii; nakoniec jakby na wpol przebudziwszy się ze snu, odpowiadał powoli na zapytania, iż nie czuł żadnego bolu, chociaż nie stracił zupełnie przytomności; że słyszał kilka wyrazów i czuł, że robiono coś ok. To jego uda, ale nie wiedział bynajmniej, iż operacja zrobiona została. To się stało 22 grudnia 1846 roku. Tegoż dnia jeszcze wyrwał P. Liston paznogieć innemu choremu bez bolu, a 1 stycznia 1847 roku, P. Lansdown, w Bristolu, ucał podobnymże sposobem udo, w przytomności chemika Herapath, który opisując tą operację (*Times* 4 stycznia 1847), powiada, że trwała 15 minut z powodu przecięcia licznych arterii.

— Мѣсто графа Стадіона, по званію импераціорскаго галиційскаго комисара, который нынѣ назначенъ Богемскимъ губернаторомъ, ввѣроено его брату, теперешнему Триестскому губернатору.

— Открытие Богемскаго сейма, отсрочено снова до марта, потому поводу, что предварительныя занятія не были еще кончены.

Франция

Парижъ 8 Февраля.

Совѣщаніе палаты депутатовъ. Засѣданіе 6 и 8 Февраля. На засѣданія 6-го числа, палата занималась дальнѣйшими преніями по второй статьѣ адресса, выражавшей надежду на сохраненіе мира. Первый произнесъ рѣчь Г. Беррье, знаменитый ораторъ легитимистской партіи, и соображенія со своей точки зрѣнія испанскія бракосочетанія, доказывалъ, что полезнѣйшимъ и вожделѣнѣйшимъ событиемъ было бы бракосочетаніе Королевы Изабеллы съ графомъ Монтемолиномъ; невниманію къ этому приписывалъ все зло министровъ которое отъ настоящихъ испанскихъ бракосочетаній произошло для Франціи и другихъ европейскихъ государствъ. За симъ приглашалъ министровъ, чтобы они теперешнее свое вліяніе въ Мадріѣ употребили для возстановленія въ Испаніи салическаго закона, которое считалъ единствено мѣрою для обезпечения еї странѣ соответственаго положенія въ ряду другихъ европейскихъ державъ. Къ статьѣ адресса, о которой идетъ рѣчь, Г. Беррье предложилъ слѣдующее добавленіе: „Франція желаетъ мира и успѣть сохранить его съ соблюденіемъ своего достоинства и справедливыхъ интересовъ.“ Сему воспротивился Г. Гизо, утверждая, что сія добавочная статья, если не въ словахъ, то по крайней мѣрѣ въ мысли есть только подтверждение отвергнутой уже добавочной статьи Гг. Бильо и Дюфора. Всѣдѣствие сего, Г. Ластери потр. бовалъ, чтобы вся вторая статья адресса была просто исключена, и Г. Беррье отказалась отъ своей добавочной статьи, присоединившись къ этому предложенію. Отвѣтчая на это Г. Гизо доказалъ въ иѣсколькихъ словахъ, съ разительной точностью, что такое рѣшеніе палаты было бы нагубнымъ для сохраненія мира, и значило бы почти тоже, что объявление войны. „Ибо не вѣрить въ миръ, значитъ вѣрить въ войну. Развѣ не Англія составляетъ жалующуюся сторону? И не смотря на то, англійские парламентъ и правительство не колебались въ провозглашеніи своего довѣрія къ сохраненію мира.“ Этотъ примѣръ, приведенный Г. Гизо, раздражилъ Г. Бюроде-Пюи, который объявилъ, что онъ подаетъ голосъ въ пользу уничтоженія второй статьи, хотя бы только для того, чтобы не подражать Англіи. Однако палата утвердила статью значительнымъ большинствомъ, и только крайняя лѣва сторона (радикалы) и крайняя правая (легитимисты) удержались отъ балотировоки. Оставшое засѣданіе занято было разными вопросами, предложенными министрамъ, касающимися предме-

Января 1847 г.), изъясняетъ, что она продолжалась 15 минутъ по поводу пересечения многихъ артерій.

Употребленный зондъ находился въ обыкновенномъ большомъ пузирѣ, съ трубкою, сплющенную въ концѣ костянымъ дульцемъ, въ видѣ бокала, съ широкимъ внизу отверстиемъ, которое могло плотно закрываться, посредствомъ прѣбки, похожей на ту, какую употребляютъ при надуваніи эластическихъ подушекъ воздушкомъ. Въ пузирѣ влили одну упцію стѣнаго зонда раздули его посредствомъ небольшаго вдувающаго насоска, и заткнувъ бокальъ болѣшимъ пальцемъ, сильно здавливали пузирь для насыщенія запертаго въ немъ воздуха зонднымъ паромъ. До начатія самой операции, заткнули больному ноздри, бокальъ приставили къ устамъ, придерживая вокругъ губы пальцами, чтобы не уходилъ паръ. Большой выдохъ и выдыхалъ паръ въ продолженіе одной или двухъ минутъ, потомъ губы его перестали корчиться. При семъ начали первое сѣченіе. Спустя три минуты, дѣятіе пара начало ослабѣвать; и потому снова приставили стаканъ къ устамъ больного, и такимъ образомъ дѣйствовали до окончанія операции. Ежели пульсъ начиналъ ослабѣвать, то давали иѣсколько капель вина для возстановленія его. Послѣ операции большой проснулся спокойно, и говорилъ, что неощущалъ ни какой боли и вообще былъ въ удовлетворительномъ состояніи. Въ боеніи опускали въ бутылку съ двумя шейками губку, смоченную

— Hr. Stadion, który jest przeznaczony na Gubernatora Czech, zastapiony bedzie jako Komissarz Cesarski w Galicji przez swego brata, terazniejszego Gubernatora Tryestu.

— Zwołanie Sejmu w Czechach zostało znowu odroczone do Marea, z powodu, że prace przygotowawcze nie były jeszcze ukończone.

Франция

Парижъ 8 лютого.

Obrady Izby Deputowanych. Posiedzenia d. 6 i 8 lutego. Na posiedzeniu d. 6, Izba zajmowała się dalszymi rozprawami nad drugim paragrafem adresu, wyrażającym nadzieję utrzymania pokoju. Pierwszy zabrał głos P. Berryer, sławny mówca stronictwa legitymistów, i rozbierając naprzód ze swoego stanowiska małżeństwa hiszpańskie, dowodził, iż najkorzystniejszą i najpożądalszą kombinacją, było zaślubienie Królowej Izabelli z Hr. Montemolin, i uchybieniu jedyń przez Ministrów, przypisywał wszystkie złe następstwa i skutki, jakie z tych małżeństw dla Francji i dla innych europejskich krajów wynikły. Następnie wzywał Ministrów, aby terazniejszego wpływu swojego w Madrycie użyli na przywrócenie w Hiszpanii salickiego prawa, i uważały je za jedyny środek zapewnienia temu krajowi przyzwoitego stanowiska w rzeczy innych krajów Europy. Do bieżącego w mowie paragrafu adresu, P. Berryer zaproponował następujący dodatek: „Francja życzyc pokój i będzie umiała go utrzymać, z zachowaniem swojej godności i sprawiedliwych interesów.“ Oparł się temu r. Hebert, twierdząc, iż dodatek ten, jeśli nie w słowach, to przynajmniej w myślach, jest tylko powtórzeniem treści odrzuconego już dodatku P.P. Billault i Dufaure. W skutek tego, P. Lasterie wniósł, aby wyrzucić całe paragraf drugi, do czego się i P. Berryer, co surowszy swój dodatek, przychylił. Odpowiadając na to P. Guizot, w krótkich lecz jasnych i treściowych słowach przekonywał Izbę, iż podobna uchwała z jej strony, mogłaby stać się nader szkodliwą dla utrzymania pokoju i równałaby się prawie wypowiedzeniu wojny. „Albowiem nie wierzyć w pokój — rzekł — jest to wierzyć w wojnę. Czyż nie Anglia jest stroną, która się skarży? a przecież w Anglii również Rząd jak Parlament nie wahają się oświadczenie swoego zaufania, iż pokój utrzymany zostanie.“ Przytoczenie tego przykładu oburzyło P. Bureaux de Puzy, tak, iż oświadczył, iż dla tego właśnie głosować będzie za wyrzuceniem drugiego paragrafu, ażeby nie naśladować Anglii. Mimo to rzeczonego paragraf utrzymany został znaczną większość, i tylko ostateczna Strona Lewa (radikalisci) i ostateczna Prawa (legitymiści), wstrzymały się od głosowania. Resztę posiedzenia zajęły różne interpellacje Ministrów, w przedmiotach nie objętych adressem. Dnia wczorajszego, jako w Niedzielę, Izba nie miała posiedzenia; na posiedzeniu zaś dzisiejszym, przystąpiła do roztrząsania 7-go paragrafu adresu, tyczącego się finansowych stosunków.

Uzyty eter zamkniety byl w wielkim pêcherzu zwyklym, z rurka opatrzoną na koncu kościanym musztuczkiem, w postaci kubka, z szerokim u dna otworem, który się szczelnie mogł zamkniac, za pomocą zakrętki, podobnej do tej, jaka się uzywa do wydymania poduszek elastycznych powietrzem. Do pêcherza wlanu unicy etery siarczanego, nadeto go za pomocą malej pompek wziewajacej, a zatkniawszy kubek wielkim palecem, poruszano moeno pêcherz dla nasycenia zamknietego w nim powietrza parą eterową. Przed wykonaniem samej operacji, zatknięto choremu nozdroz, kubek włożono do ust, przytrzymujac na okolo wargi palecami, aby para nie uchodziła. Chory wdychal i wydychal parę przez jedne lub dwie minuty, po czem wargi jego kurezy się przestały. Zaczęto pierwsze cięcie. Po trzech minutach skutek pary eterowej począł usławać; włożono więc znowu musztuczek do ust chorego i podobnym sposobem postępowano aż do końca operacji. Jeżeli puls okazywał upadek sił, kilka kropel wina wystarczalo na ich podniesienie. Po operacji chory ocknął się spokojny, mówił, że nie czuł bolu żadnego i miał się w ogólnosci dobrze. W Bostonie wkladano do butli o dwóch sztyjkach gąbkę eterem zmoczoną. P. Lister uzywał w Londynie jeszcze lepszego apparatu, wynalezionego przez aptekarza Squire, a zrobionego przez P. Hooper.

(1)

тось, не вошедших въ составъ адресса. Вчера, въ воскресеніе, не было засѣданія; на сегодняшнемъ же засѣданіи, палата приступила къ соображенію 7-й статьи адресса, касающейся финансовыхъ отношеній.

— Король назначилъ герцога Монпансіерскаго главнокомандующимъ артиллерию въ Сенскомъ департаментѣ: всѣ предписанія правительства, касающіяся артиллериі въ этомъ департаментѣ, будуть проходить чрезъ руки Принца, который въ то же время сохраняетъ должность начальника Венсенской Школы.

— Носится слухъ, что герцогиня Монпансіерская уже беременна.

— Въ Четвертокъ былъ большой балъ у герцога Немурскаго; при этомъ слушаѣ дворъ оказывалъ особенное вниманіе Британскому послу, лорду Норменби. Король, пробывшій на балѣ вѣ болѣе часа, говорилъ съ лордомъ два раза, и довольно долго. Французскій посланникъ при Лондонскомъ дворѣ, графъ Сентъ-Олеръ, принялъ былъ въ прошлый Четвертокъ Королевою въ аудіенціи, въ Виндзорскомъ дворѣ.

— Лордъ Норменби, тотчасъ послѣ рѣчей, произнесенныхъ Гг. Гизо и Беррье, отправилъ курьеровъ въ Лондонъ, требуя, какъ слышно, новыхъ инструкцій.

— Носится слухъ, что Король Лудвикъ Филиппъ, получивъ собственноручное письмо Королевы Виктории, Г. Госонвиль, зять герцога Броли, юзившій въ Лондонъ съ особыніемъ порученіемъ, привезъ, будто бы этотъ знакъ мира. Поговариваются, что герцогъ Броли лично отправился въ Лондонъ съ порученіемъ Короля.

— Въ *Akhbar*, отъ 26-го Января извѣщаются, что генералъ Кавенъкъ окончилъ свою экспедицію противъ беспокойныхъ пограничныхъ племенъ Оранской провинции съ большими успѣхомъ. Французская кавалерія настигла эти племена, принудила ихъ вступить въ сраженіе, и нанесла имъ совершение пораженіе. Множество пленныхъ и 40,000 головъ скота достались Французамъ.

— Въ Марсельскомъ курьерѣ пишутъ, что въ означенный городъ прибылъ изъ Мексики агентъ, для раздачи корсарскихъ патентовъ противъ американскихъ кораблей.

— Въ письмахъ изъ Макао сообщаютъ о послѣдовавшей кончинѣ Коинхинского императора.

9 Февраля.

Министръ внутреннихъ дѣлъ поручилъ префектамъ объявить сельскимъ обществамъ, что они обязаны наблюдать за исполненіемъ закона о вывозѣ хлѣба, и будутъ отвѣтствовать за всякие безпорядки въ семъ отношеніи.

— Французскіе журналы заняты разсужденіями на счетъ овладѣнія Англичанами острова *Libu-n*. Въ *Journal des Débats* пишутъ между прочимъ: „Если бы мы стали подражать примѣру англійскихъ журналовъ, если бы припомнили все то, что въ нихъ никогда сказали относительно маркизскихъ и О'Тантскихъ острововъ, если бы питали ненависть по поводу распространѣнія. Г. Листонъ употреблялъ въ Лондонѣ еще лучшій аппаратъ, изобрѣтенный Антекаремъ Скиромъ, и сдѣланій Г. Гуперомъ.

Получивъ сіе любопытное извѣстіе на материѣ, врачъ Йосифъ Башть, въ Брюсселѣ, произвелъ операцию надъ двойной фистулой; но только первую половину операциіи онъ успѣлъ произвести безъ боли. Сдѣлали также безъ боли вырѣзку большой пузирчатой опухоли у собаки. 9-го Января сего года, Г. Фергюсонъ, хирургъ лондонскаго госпитала *Kings-College*, произвелъ три операции съ самыми лучшими успѣхомъ. Того же дня, въ госпиталѣ Св. Фомы, Г. Мэйкъ-Морду, отсѣкъ шестилѣтнему ребенку указательный палецъ, безъ малѣйшей боли; послѣ двухкратнаго только приема энзира, и ребенокъ очнувшись спрашивалъ, едѣлано-ли надъ нимъ операци? 12-го Января, профессоръ Ру, въ Парижѣ, отсѣкая бедро, забылъ заткнуть больному ноздри, и потому больной не уснулъ и ощущалъ боль. Вскорѣ потомъ сдѣлано въ Парижѣ около 20 опытовъ, которые можно раздѣлить на три разряда, изъ коихъ каждый заключаетъ третью часть операций, произведенныхъ или съ наилучшимъ успѣхомъ, или съ сомнительнымъ, или же безъ всякаго успѣха, то есть съ чувствомъ боли. Дѣлопроизведеніемъ опытовъ преимущественно занимались профессоры Ру, Вельпо и Мальгенъ. Опыты, дѣланные въ госпитадѣ *Hôtel-dien* и *Charite*, не были столь успешны какъ въ госпиталѣ св. Лудовика. Труб-

— Król mianował Xięcia Montpensier głównodowodzącym artylery w departamencie Sekwany; wszystkie zatem zalecenia rządowe, tyczące się artylery w tym departamencie, przechodzić będą przez ręce Xięcia, który obok tego zachowuje obowiązek naczelnika szkoły w Vincennes.

— Słyszać, że Xięzna Montpensier jest przy nadziei.

— We czwartek, d. 4, był wielki bal u Xięcia Nemours, na którym dwór okazywał szczególną wagę dla angielskiego Posła, Lorda Normanby. Król, który godzinę tylko bawił na balu, rozmawiał z nim dwa razy i to dosyć dugo. Poseł francuski przy dworze Londyńskim, Hr. St. Aulaire, miał tego dnia posłuchanie u Królowej Wiktorii, w zamku Windsor.

— Lord Normanby, zaraz po mowie P. Guizot w Izbie Deputowanych, wysłał gońca do Londynu, drugiego zaś po mowie P. Berryer, żądając, jak mówią, nowych instrukcji.

— Wieś salonowa głosi, że Król Ludwik Filip otrzymał własnoręczny list od Królowej Wiktorii. P. Haussenville, zięc Xięcia Broglie, który udał się był do Londynu w poufnym zleceniu, przywieś mial to godło pokoju. Może być, iż sam Xiążę Broglie uda się wkrótce z polecienniem Króla do Londynu.

— Dziennik *Akhbar* donosi, z Algieru, pod d. 26 stycznia, że Jeneral Gayaigac wykonał nader pomyslną wyprawę przeciw buntującym się sąsiadnim pokoleniom Oranjskiej prowincji. Jazda francuska dognała te pokolenia, zmusiła je do walki i zadała im stanowczą kleskę. Wielu jeńców i 40,000 sztuk rogatego bydła zostało w ręku Francuzów.

— Kurjer Marsylski donosi, że do pominiętego miasta przybył agent Meksykański, w celu rozdawania listów korsarskich przeciw okrętom Amerykańskim.

— Listy z Makao donoszą o śmierci Cesarza Kochinchiny.

Dnia 9 lutego.

Minister spraw wewnętrznych polecił prefektom zawiadomić gminy, że do nich należy czuwanie nad wykonyaniem prawa o wywozie zboża, i że one za wszystkie nieporządkie, z tego powodu wynikłe odpowiadają mają.

— Dzienniki francuskie zajęte są uwagami nad zajęciem przez Anglików wyspy Labuan. *Journal des Débats* mówi między innymi: „Gdybysmy wzięli za wzór dzienniki angielskie gdybysmy sobie chcieli przypomnieć to wszystko, co powiedziały niedawno względem wysp Markizowych i Otahit; gdybysmy tchnęli nienawiścią, z powodu roszczerzanych przeciwko nam potwarzów przez związek me-

Za dojściem tej ciekawej wiadomości na ląd stali, Doktor Józef Bosch w Bruxelli, robił operację podwójnej fistuły; ale tylko pierwszą połowę operacji udało się zrobić bez bolu. Robiono także bez bolu wycięcie wielkiego guza woreczkowatego u psa. Dnia 9 stycznia b. r., P. Ferguson, chirurg Londyńskiego szpitalu *Kings College*, robił trzy operacje z najlepszym skutkiem. Tegoż dnia w szpitalu św. Tomasza, P. Mae-Murdough, ucał sześciu-letniemu dziecięciu palec wskaziciel bez najmniejszego bolu, po dwurazowem tylko wejagnięciu eteru do pluc, a dziecię po ocknieniu się pytało czy mu zrobiono operację. Dnia 12 stycznia, Professor Roux w Paryżu, ucinając goleń, zapomniał zatknąć choremu nozdrza, przez co chory nie usnął i czuł ból. Wkrótce potem zrobiono w Paryżu około 20 doświadczeń, mogących się podzielić na trzy klasy, z których każda obejmuje trzecią część operacji, wykonanych albo z najlepszym skutkiem, albo z wątpliwym, albo też bez żadnego skutku, to jest z bolem. Robieniem doświadczeń najbardziej zajmowali się Professorowie: Roux, Velpaux i Malgagne. Doświadczenia robione w szpitalu *Hôtel-Dieu* i w *Charité*, nie udawały się tak doskonale jak w szpitalu św. Ludwika. Rurki szczególnego przyjemnika (*recipients*, zawierającego eter, nie wkładano do ust, ale do jednego nozdrza, a drugie nozdrze zatykano ręką). Za każdym wechodem

страняемыхъ противъ насъ клеветъ обществомъ методистскихъ миссионеровъ, то могли бы также въ занятіи острова *Lubuan* отыскать поводъ для явного возстанія противъ личной гордости Англіи. Но таکа политика, выказывающая только безсиліе и зависість, прикрывающаяся маскою патріотизма, ни сколько не по нашему вкусу! напротивъ, мы хотимъ утѣшатъ себя надеждою, что сіе овладѣніе принесетъ со временемъ пользу для общихъ интересовъ гражданственности и человѣчества.

— Въ Брестскомъ портѣ въ этомъ году будуть спущены на воду пять кораблей: одинъ линейный стопушечный, два фрегата 60-ти и 50-ти пушечные, одинъ бригъ и одинъ пароходный фрегатъ.

— 28-го м. м., въ палатѣ гражданскаго суда занимались соображеніемъ процесса маркиза д'Эспин-Санть-Лю, противъ знаменитаго писателя Александра Дюма, отъ коего первый требуетъ вознагражденія въ 50,000 фр. за то, что онъ въ своемъ романѣ — одного изъ его предковъ, вопреки исторіи, оклеветалъ; сверхъ сего онъ требуетъ, чтобы Г. Дюма, въ новомъ изданіи сего романа, опровергавшаго имъ мѣста пропустилъ, или вмѣсто Санть-Лю поставилъ другое имя. Палата отерочила сіе дѣло, для того, чтобы прежде сообразить отдельныи статьи жалобы.

— Сегодня вышла въ свѣтъ въ первый разъ новая легитимистская газета, *Union monarchique*, въ которой соединены *Quotidienne, France* и *Echo*.

10 Февраля.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, по принятіи 7 статьи, касающейся финансіи, приступили къ 8 статьѣ относительно разныхъ реформъ. При семъ министръ народнаго просвѣщенія объявилъ, въ слѣдствіе сдѣланаго ему вопроса, что правительство нынѣшнему собранію предложитъ проектъ закона относительнаго первоначальнаго образованія. Засимъ Г. Викторъ Грандѣнъ произнесъ рѣчь, въ коей осторожно и съ успѣхомъ возставалъ противъ партии свободной торговли. Послѣ его рѣчи, на которую Г. Блонки обѣщалъ отвѣтъ, палата отерочила свое засѣданіе.

— Турецкій посланникъ представилъ Г. Гизоную хоту своего правительства, въ коей Порта протестуетъ противъ принятія Тунисскаго бея.

— Письмо изъ Алжира, полученнное въ Марселии 2 Февраля, сообщаетъ невѣроятный слухъ, который однако привелъ въ ужасъ столицу Алжиріи. Тринадцатый полкъ легкой пѣхоты попалъ, будто бы, въ засаду, и будучи окружены превосходнымъ числомъ арабовъ, вынужденъ былъ сдаться въ пленъ. Слуху сего нельзя, кажется, поверить.

— Въ *Gazette de Mide* пишутъ изъ Туниса отъ 4 Навара: „За три передъ симъ дня съ пришедшими изъ Малты кораблемъ прибылъ агентъ оттоманской империи; но бей по сіе число не хотѣлъ принять его, равно и привезенныхыхъ имъ съ собою именемъ. На прошедшой недѣлѣ мы видѣли прибывающіе сюда сінь за другимъ англійскіе корабли, съ депешамиъ Бею; при всякомъ случаѣ Бей требовалъ иѣсколько дней времени для отвѣта; депеши сіи сообщали о прибытіи турецкаго посланника. Этотъ отказъ въ оставленіи ему аудіенціи, можетъ Бея подвергнуть некоторымъ хлопотамъ.”

у особенаго приемника (*recipien*), заключающаго сиръ, не влагали въ ротъ, но въ одну ноздрю, а другую прижимали рукою. При всякомъ вдыханіи воздухъ пробирался въ бутылку, проходилъ сквозь губку, асыпалъ эпирный царъ и входилъ въ легкія; выдыханіе же совершилось чрезъ ротъ. Эпира наливали ть одной до двухъ унцій. Врачъ Бергсонъ советуетъ употреблять изынѣкій графинъ съ широкою шею, скрученную проколотою пробкою, соединенного съ дульемъ, проведеннымъ въ одну ноздрю. Профессоръ хирургіи, Г. Ротмундъ, въ Мюнхенѣ, употребилъ, при рѣхъ операцийхъ, съ хорошимъ успѣхомъ, снарядъ Г. ерапата, то есть, пузыры; такой же опытъ произведенъ въ Эрлендѣ, а Эдинбургскій профессоръ Симпсонъ употребилъ зеиръ при разрѣшеніи отъ бремени вѣчной женщины. Вскорѣ будемъ мы въ состояніи казать кое-что о последствіяхъ опытовъ, произведенныхъ у насъ, въ Вильнѣ, съ помощью снаряда, схожаго на аппаратъ Паркера, устроеннаго здѣшнимъ штакаремъ Кушевичемъ, который мы видѣли на засѣданіи Императорскаго-Медицинскаго Общества, проходившемъ 12 сего Февраля.

(Окончаніе впередъ).

todystowskich Missionarzy angielskich, mogliby smy takze, w osadzeniu wyspy Lubuan, znalese powód glosnego powstawania przeciw nienazyconej dumie Anglii. Ale taka polityka, zdradzajaca tylko slabosc i zawiœc, pokrywajaca sie maska patriotyzmu, nie jest bynajmniej w naszym guscie, i owszem wolimy sie cieszyæ nadzieja, ze to zajecie przyniesie za czasem korzyœ dla ogólnych interesow cywilizacji i ludzkoœci.

— W tym roku piêc okretów spuszczenych bedzie z warsztatów w porcie Brest, to jest: liniowy o stu dzia³ach, dwie fregaty o 60 i 50 dzia³ach, jeden bryg i jedna fregata parowa.

— Trybunał cywilny zajmowa³ siê w d. 28 z. m. skargą Margrabiego d'Espinaj-St Luc, przeciw znanemu pisarzowi Alex. Dumas, od którego żąda wynagrodzenia 50,000 fr., z powodu, że w swym romansie jednego z jego przodków, wbrew historyi, fałszywie spotwarzyl. Żąda zarazem, aby P. Dumas w nowem wydaniu obwiniane miejsca opuœcił, lub w miejsce St. Luc inne nazwisko zamiecił. Sąd odroczył sprawę aby pierwje punkta oskarżenia dostatecznie roztrzaskaœ.

— Dziś wyszedł piêrwszy numer nowej gazety legitymistowskiej, p. t. *Union monarchique*, bêd¹cej po³oœeniem, jak wiadomo, gazet: *Quotidienne, France* i *Echo*.

Dnia 10 lutego.

— Na wczorajszem posiedzeniu Izba Deputowanych, po przyjęciu 7 § dotyczacego finansów, przystąpiła do § 8 względem różnych reform. Przyczem Minister wychowania publicznego, zapytany oswiadczył, że rząd na teraźniejszem zgromadzeniu przełoży projekt do prawa względem nauk elementarnych. Następnie P. Wiktor Grandin miał mowę, w której nie bez dowcipu i powodzenia, powstawał na stronictwo wolnoœci handlowej. Po jego mowie, na którą P. Blauqui zapowiedzia³ odpowiedź, odroczyła się Izba.

— Posel turecki złożył P. Guizot nową notę swego rządu, w której zawiera siê protestacya, dotyczaca przyjęcia Beja Tunetańskiego.

— List z Algieru otrzymany d. 2 lutego w Marsylii, donosi wieœc trudn¹ do uwierzenia, a która jednak przeraziła stolicę Algierii. Trzynasty półk lekkiej piechoty miał wpaœc w zasadzkę i otoczonej przez przeważną liczbą Arabów mia³ siê dostać w niewolę. Wieœc ta zdaje siê niepodobn¹ do prawdy.

— *Gazette de Midi* pisze z Tunis pod d. 4 stycznia: „Przed trzema dniami okret przyby³ z Malty przywióz³ tu ajenta Porty Ottomañskiego; ale Bej aż do dnia dzisiejszego nie chciał go przyjąć, równie jak listów, które z sobą przywióz³. W przesz³ym tygodniu widzieliśmy przybywaj±cetu jeden pod drugim kilka okretów angielskich, z depeszami do Beja; za każdą razą, Bej żądał kilka dni czasu do namysłu, nim udzielił odpowiedzi. Treścią ich miało byœ doniesienie o przybyciu Posła tureckiego. To odmówienie przyjęcia go, moze nabawić Beja wielkiego kłopotu.”

wpadalo powietrze do flasz, przebi±ało siê przez w³o¿oną i eterem zlaną gąbkę, nasycalo siê eterową parą i wechodzi³o do płuc; odetchnienie za  nastêpowa³o przez usta. Eteru nalewano od jednej do dwóch uncji. Dr. Bergson, zaleca niską karafkę z szeroką szyj±, zatkniętą korkiem przedziurawionym i połączonym z cybuczem, idącym do jednego nozdrza. Professor chirurgii Rothmund w Monachium, u¿y³ przy trzech operacjach z dobrym skutkiem apparatu P. Herapath, to jest pche-rza; robiono tak¿o doświadczenie w Erlandze, a Professor Simpson w Edynburgu skutecznie u¿y³ eteru podczas porodu u³omuej kobiety. Wkrótce bêdzie my mogli co-kolwiek powiedzieœ i o wypadku doświadczeń robionych w Wilnie, za pomocą maszyny, podobnej do apparatu Parckera, urządzonej przez P. Aptekarza Kuszewicza, i okazywanej na posiedzeniu Ges. Tow. Lekar. d. 12 lutego.

(Dokoñczenie nastapi).

— W sierpniu 1856 r. dokonano w Londynie operacji na głowach 1000 osób, z których 800 zosta³o usuniętych.

— Брюссельский докторъ Ванъ-Гекке, представилъ въ академію наукъ проектъ изобрѣтенной имъ системы воздухоплаванія. Аппаратъ г-на Ванъ-Гекке дѣйствуетъ на атмосферу сверху и снизу, и воздухоплаватель можетъ произвольно подыматься и опускаться, безъ утраты балласта и газа, и посредствомъ весьма удобного управлениіа воздушнымъ шаромъ. Система Г. Ванъ-Гекке заключается въ томъ, что для направлениіа, въ коемъ онъ намѣренъ оправиться, отыскиваетъ въ слояхъ атмосферы теченіе воздуха, и что посредствомъ изобрѣтеннаго имъ механизма, можетъ удобно подниматься и опускаться по желанію.

А Н Г Л I A

Лондонъ 6 Февраля.

На вчерашиемъ засѣданіи нижнаго парламента, представленъ былъ докладъ комитета относительно билля о вспомоществованіи неимѣющимъ средствъ содержанія Ирландцамъ, для чего имѣеть быть назначена сумма въ 300,000 фун. стерл.

— Верхній парламентъ произвелъ непродолжительное засѣданіе, въ заключеніе коего Маркизъ Лансdownъ представилъ дальнѣйшее продолженіе переписки съ австрійскимъ правительствомъ.

— На засѣданіи нижнаго парламента 4-го Февраля, лордъ Бентинкъ въ продолженіе двухъ часовъ объяснялъ свой проектъ относительно постройки въ Ирландіи желѣзныхъ дорогъ, и предложилъ билль, требующій съ этого цѣллю 16 миллионовъ фун. стерл.; такимъ образомъ, по мнѣнію оратора, предпринята была бы успѣшишайшая мѣра противъ господствующаго нищенства въ этой странѣ посредствомъ полезнаго занятія народа, которая, сверхъ сего, способствовала бы, безъ сомнѣнія, развитію будущаго благосостоянія этой страны. — Лордъ Россель отдавая справедливость патріотизму и дарованіямъ лорда Бентинка, однако его проекта, относительно употребленія столькихъ миллионовъ казенної суммы не признавалъ полезнымъ, и хотя не противился предложенію сего билля, объявилъ однако, что онъ подастъ голосъ противъ вторичнаго его чтенія. Гг. Ребукъ и Юнь равномѣрно рѣшительно объявили себя противъ сего билля, который съ энергіею и жаромъ защищаемъ былъ при семъ ирландскими членами, какъ то: Гг. Граттаномъ, Джонъ О'Коннелемъ, Смитъ Сѣріономъ и другими. Послѣ объявленія со стороны канцлера казначейства и ирландскаго статсъ-секретаря, Г. Лабушера, что и они, по примѣру лорда Росселя, подадутъ свои голоса противъ вторичнаго чтенія сего билля, лордъ Бентинкъ получилъ дозволеніе предложить его парламенту, гдѣ его тотчасъ прочли въ первый разъ; второе его чтеніе назначено на 11-е Февраля.

— Въ *Times* пишутъ, что предложеніе лорда Бентинка, обѣ устроеніи желѣзной дороги въ Ирландіи, не одобрено въ Сити.

— Глава католической аристократіи въ Англіи, графъ Шревесбюри, пожалованъ Его Святѣйшествомъ Папою кавалеромъ ордена Св. Григорія.

9 Февраля.

На сихъ дняхъ представленъ въ парламентъ заключенный въ прошломъ году мирный трактатъ, съ Королемъ Сандвичевыхъ острововъ, на основа іп котораго Англійскіе товары будуть ввозимы во владѣнія этого Государя съ платою пошлины, не болѣе пяти процентовъ.

— Нижняя палата, послѣ жаркихъ преній различныхъ партій, приняла вчера иѣкоторыя условія ирландскаго билля, и назначила сегодняшній день для выслушанія отчета по сemu предмету. За симъ канцлеръ палаты казначейства внесъ проектъ учредить комиссію для разсмотрѣнія билля о ввозѣ сахара нужнаго для пивоварень и винокурень, и хотя протекціонисты сильно тому сопротивлялись, палата однако же избрала предложенную комиссію, и билль утвердила условно. Верхнія палата занималась не важными для публики предметами.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Ирландіи, снова иѣсколько человѣкъ, умерло отъ голода въ графствахъ Коркскомъ, Лимерикскомъ и другихъ; во многихъ городахъ, цѣны на хлѣбъ значительно понизились. До 500,000 чел. употреблены теперь при публичныхъ работахъ.

— Адмиралтейство сдѣлало распоряженіе, чтобы работники въ арсеналахъ и въ корабельныхъ докахъ,

— Dr. van Hecke Bruxelli, wynalazł nowy systemat żeglugi napowietrznej, którego projekt złożył tutejszej Akademii umiejętności. Systemat ten nie tylko od tego uznanego groma zatwierdzony, ale nawet za wynalazek nadar użyteczny uznany został. Apparat P. van Hecke działała atmosferę siłą popychającą u góry i u dołu, która dozwala żeglarzowi utrzymywać swój balon w danej wysokości, bez utraty balastu albo gazu, i to za pomocą nadar łatwych obrotów. System P. van Hecke zależy na tym, że dla kierunku, w którym się udać pragnie, wyszukuje prąd wiatru, iż za pomocą wynalezionej przez siebie mechanizmu, może się podniosić i zniżać podług upodobania.

А Н Г L I A.

Londyn, 6 lutego.

Na wezorajszem posiedzeniu Izby Niższej złożone zostało sprawozdanie Komitetu względem bilu wsparcia dla niemających sposobu utrzymania Irlandczyków, na co ma być udzielony fundusz 300,000 f. szt.

— Izba Parów miała krótkie tylko posiedzenie, przy koncu którego Margrabia Lansdowne złożył na biurze Izby dalszy ciąg korrespondencji z rządem austriackim.

— Na onegdajszem posiedzeniu Izby Niższej, d. 4 lutego, Lord Bentinck rozwijał przez dwie godziny swoj wnisek wzgl. dem zakładania w Irlandii kolej żelaznych, i przełożył bil żadający na ten cel 16 milionów f. szt., przez co, zdaniem mowy, zaradziłoby się najskuteczniej panującym w tym kraju nędzy, przez korzystne zatrudnienie ludu, i przyczyniłoby się najbardziej do zapewnienia przyszłej pomyślnosci tego kraju. Lord Russell oddając sprawiedliwość patryotyzmowi i talentom Lorda Bentinek, planu atoli jego, co do użycia tyla milionów ze skarbu, nie uznawał wcale za korzystny, i lubo się nie sprzeciwiał wniesieniu tego bilu, oświadczył jednak, że przeciw drugiemu jego odczytaniu głosować będzie. P.P. Roe buck i Hume oświadczyli się również energicznie przeciw bilowi, który nie mniej gorliwie popierali członkowie Irlandzy, jako to: P.P. Grattan, John O'Connell, i Smith O'Brien i inni. Po oświadczenie Kanclerza skarbu i P. Laboucher, Sekretarza Stanu dla Irlandii, że podobnie jak Lord Russell drugiemu odczytaniu bilu tego sprzeciwiać się będą, otrzymał Lord Bentinck pozwolenie do przełożenia go Izbie, gdzie natychmiast, jak zwykle, po raz pierwszy odczytany został, na drugie zas odczytanie wyznaczono dzień 11 lutego.

— *Times* czyni uwagę, że projekt drogi żelaznej w Irlandii, wniesiony przez Lorda Bentinck, nie znalazł dobrego przyjęcia w City.

— Ojciec sw. ozdobił Hr. Shrewsbury, naczelnika katolickiej arystokracji w Anglii, krzyżem kawalerskim orderu sw. Grzegorza.

Dnia 9 lutego.

W tych dniach złożono parlamentowi zawarty w roku zeszłym z Królem wysp Sandwichskich traktat pokoju, mocą którego towary Angielskie mają być przypuszczone do krajów tego Monarcha, za opłatą najwięcej po 5 od st.

— Izba Niższa po żywych sporach rozmaitych stroniectw, przyjęła wzoraj rozmaite klauzule bilu Irlandzkiego i dzień dzisiejszy na wysłuchanie w tym przedmiocie sprawozdania przeznaczyła; następnie Kanclerz Izby skarbowej wniosł projekt wybrania komisji, w celu rozważenia bilu o wprowadzeniu cukru na użytek browarów i gorzelni, a lubo protekcyjne wielki stawiali opór, Izba jednakże wybrała zaproponowaną komisją i bil z klauzulami uchwalila. Izba Wyższa nie zajmowała się żadnym ważnym przedmiotem.

— Według ostatnich z Irlandii wiadomości, znów wiele osób umarło z głodu w hrabstwach: Cork, Limerick i innych; jednakże na bardzo wielu targach ceny zboża znacznie spadły. Przy robotach publicznych ma obecnie 500,000 osób zarobek.

— Admiralicja wydała rozkaz, aby robotnicy pracujący w arsenałach i przy warsztatach okrętowych, uorganizowanych w arsenałach i przy warsztatach okrętowych, uorganizowanych

были сформированы въ батальоны, дабы, въ случаѣ надобности, могли защищать мѣста, гдѣ работаютъ.

— Завтра ожидаютъ сюда прибытие мексиканского генерала Альмонте, который присланъ Сантаною для заключенія новыхъ условій обѣ уплатѣ долга этого народа.

ГЕРМАНИЯ.

Баварія.

Герцогъ Карлъ - Викторъ Гогенлое - Шеллингфюрстъ, герцогъ Ратиборскій и Корвейскій, государственный советникъ Баварскаго Королевства, обручился съ княжною Мариою-Антонітою-Стефанію Сайн-Виттгесштейнъ-Берлебургъ, дочерю князя Лудвика-Адольфа-Фридриха и княгини Стефаніи, урожденной княжны Радзинійской, родившееся 16-го Февраля 1829 года. Бракосочетаніе будетъ совершиено 16 Февраля, въ Корвѣ, что въ Вестфалии.

Испания.

Мадридъ, 30 Января.

Въ *Gaceta* сообщаютъ о назначеніи новыхъ министровъ. Слышино, что Г. Монъ отправится посланникомъ въ Лондонъ.

— Министры предполагаютъ вооружить въ Кадикѣ эскадру, команду надъ коею получитъ Инфантъ Генрикъ.

— Въ *Journal des Débats*, о составѣ новаго испанскаго министерства напечатано слѣдующее: „Фракцію, называемую пуританами, съ начальникомъ Г. Пачеко, представляетъ Г. Шихасъ-Лахано, одинъ изъ знаменитѣйшихъ ораторовъ конгресса. Г-на Рока-де Тагоресъ считаютъ также однимъ изъ членовъ сей парламента, хотя неоднократно отдалася уже онъ отъ сїой, при некоторыхъ важныхъ обстоятельствахъ; онъ — литераторъ и свѣтскій человѣкъ, всѣми уважаемый какъ по личному характеру, такъ и рожденію. Министерство, которымъ онъ управляетъ, вновь образовано, ибо прежде народное просвѣщеніе принадлежало къ министерству внутреннихъ дѣлъ.— Генералъ Павія — одинъ изъ самыхъ младшихъ испанскихъ генераль-лейтенантовъ, ему всего 34 года, но онъ обладаетъ сильнымъ характеромъ и превосходно знаетъ свой предметъ.— Г. Сантандеръ, членъ сената, одинъ изъ тѣхъ людей, кои съ Г. Монъ болѣе всѣхъ содѣствовали финансовымъ реформамъ. Онъ былъ уже министромъ финансовъ и оставилъ въ этомъ министерствѣ лестное о себѣ воспоминаніе. Послѣ того какъ Г. Монъ отказался отъ портфеля министерства финансовъ, онъ ни кѣмъ не могъ быть лучше замѣненъ. Впрочемъ только въ слѣдствіе убѣдительного его желанія, Г. Сантандеръ вступилъ въ эту должность. Г. Браво-Мурілло есть членъ, имѣющій сильное влияніе въ умѣренной партии. При всѣхъ важныхъ вопросахъ, онъ постоянно поддерживалъ послѣднее министерство. Г. Браво-Мурілло былъ, какъ извѣстно, докладчикомъ коммиссіи конгресса по поводу бракосочетаній Королевы и Инфантини.

— Кабинетъ образованъ болѣшею частію усилиями Г. Кастро-и-Оразко, коему Королева прежде всѣхъ предоставила составленіе онаго, и который не счѣть соотвѣтственнымъ вступить въ его составъ. Говорить, что только по убѣдительной просьбѣ Королевы, герцогъ Саторио приналъ званіе президента совѣта. Должно надѣяться, что правота его видовъ и миролюбивый характеръ успѣютъ придать некоторое единство слишкомъ разнообразнымъ стихіямъ, изъ коихъ составляется новое управление. Впрочемъ всѣ единодушно отдаютъ справедливость благоразумію и прозорливости Королевы, которая Ея Величество является при совершеніи своихъ обязанностей.

— Положеніе Каталоніи со дня на день становится опаснѣе; междуусобная войска развивается все болѣе и болѣе, и инсургенты усиливаютъ свои средства къ борьбѣ. Генералъ-капитанъ Бретонъ, который 23 Января возвратился въ Барселону изъ экспедиціи въ Аресъ-де-Маръ, 26 Января снова оставилъ этотъ городъ, отправляясь въ верхнюю Каталонію противъ карлистской шайки собравшейся въ Росъ-де-Өволестъ, которая считаетъ уже у себя 300 чел. и наполняетъ ужасомъ провинціи: Лерицкую, Жеронскую и Барселонскую. Всѣ карлистские отряды не состоятъ уже, какъ прежде, изъ 30 или 40, но изъ 300 до 400 чел. Съ другой стороны пограничные округи подвергаются нападеніямъ шаекъ грабителей и хищниковъ, кои опустошаютъ страну, пользуясь политическимъ симпатіемъ.

zowanii zostali w bataliony, iżby w razie potrzeby mogli być użytymi do obrony arsenałów.

— Jutro spodziewany jest tu Jeneral Mexykański Almonte, który w imieniu Santany przybywa, aby na nowych zasadach uporządkować dług swego narodu.

НИМЕЦІЯ.

Земля Баварія.

Xiaż Karol Wiktor Hohenlohe Schillingsfurst, Xiaż Ratiboru i Corwey, Królewsko-Bawarski Radca Państwa, zaręczył się z Xięźniczką Maryą Antoniną Stefanią Sayn-Wittgensztein-Berleburg, córką Xięcia Ludwika Adolfa Fryderyka i Xięzny Stefanii, z domu Xięźniczki Radziwiłłowny, urodzoną d. 16 lutego 1829 roku. Zasłubiny odbyły się mają d. 16 latago w Corwey, w Westfalii.

Hiszpania.

Madryt, 30 stycznia.

Gaceta zawiera mianowanie nowych Ministerów. Słyszać, że P. Mon udaje się jako Poseł do Londynu.

Ministrowie mają zamiar uzbroić w Kilyxie eskadrę, której dowództwo otrzyma Infant Henryk.

— *Journal des Débats* zawiera względem skladu nowego hiszpańskiego ministerstwa co następuje: „Frakcja nazwana Purytanami, z przewodziclem P. Pichaco, reprezentowana jest przez P. Sejas Lozano, który jest jednym z najznakomitszych mówców Kongressu. P. Roca de Tagores uważały jest także jako jeden z członków tego stronnictwa, lubo kilka razy oddalał się od niego w kilku ważnych okolicznościach; jest to literat i człowiek światowy, doznający powszechnie poważania, tak przez swój charakter jak i urodzenie. Ministerstwo, które zajmuje, zostało nowo utworzone; dawniej wychowanie publiczne zależało od ministerstwa spraw wewnętrznych. Jeneral Pavia, jest jeden z najmłodszych Jeneral-Poruczników hiszpańskich; ma lat 34, ale jest stałego charakteru, i zna dobrze swój przedmiot. P. Santillan jest członkiem Senatu, jednym z tych, którzy z P. Mon przyzynili się najwięcej do reform finansowych. Był on już raz Ministrem skarbu i pozostawił w tym ministerstwie zaszczytną posobie pamięć. Gdy P. Mon stanowczo odmówił przyjęcia ministerstwa skarbu, nie mógł być lepiej zastąpiony. Zresztą na usilne tylko jego naleganie, P. Santillan przyjął to miejsce. P. Bravo Murillo jest członkiem mającym najwięcej wpływu w stronnictwie umiarkowanym. We wszystkich wielkich kwestiach wszedł zawsze ostatnie ministerstwo. P. Bravo Murillo był jak wiadomo sprawozdawcą Komisji Kongressowej z powodu małżeństw Królowej i Infanta.

— Gabinet uorganizowany został po większej części przez usiłowania P. Castro y Orozco, któremu Królowa poleciła naprzód utworzenie jego, a który nie sądził stosownem aby sam zajął w nim miejsce. Mówią, że tylko na usilne naleganie Królowej, Xiaż Sotomayor przyjął przewodnictwo w radzie. Spodziewać się należy, że prawość jego widoków i pojednawczy charakter, zdolają nadać pewną jedność cokolwiek różnorodnym żywiołom, z jakich się składa nowa administracja. Wszyscy zgadzają się z resztą w uznaniu mądrości i doskonałej pojętności, jakie Królowa objawia w wykonywaniu swych prerogatyw.

— Położenie Katalonii przybiera co dzień groźniejszy charakter; wojna domowa organizuje się niezaprzeczenie co raz obszerniej, a rokoszanie powiększa swoje środki do walki. Jeneralny Kapitan Breton, który d. 23 stycznia wrócił do Barcelony z wycieczki do Ares de Mar, opuścił znów tę stolicę d. 26 stycznia, udając się do wyższej Katalonii przeciwko bandzie Karlowskiej w Ros de Eroles zebranej, która liczy już 300 głów i napotnia przestrachem prowincje: Leridy, Gerony i Barcelony. Wszystkie oddziały Karlowskie nie liczą już jak dotąd po 30 lub 40, ale po 300 i 400 ludzi. Z drugiej strony, pograniczne powiaty nawiedzone zostały przez bandy złodziejów i żółtrów, które pustoszą kraj, korzystając z politycznych zamieszek.

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 28 Января.

16-го с. м., Султанъ предсѣдательствовалъ въ государственномъ совѣтѣ, въ коемъ, какъ говорятьъ, рассматривали проектъ объ уничтоженіи публичного торга невольниками въ Константинополѣ; мѣра эта имѣть бытъ введеніемъ къ уничтоженію самого невольничества. По окончаніи засѣданія, Султанъ приказалъ присутствовавшимъ министрамъ, чтобы они немедленно озабочились учрежденіемъ сообщенія между главныиющими пунктами государства и составили бы систему большихъ дорогъ по всѣмъ направлениямъ.

— По новеллѣю Султана, учреждена комиссія, подъ наименованіемъ литературнаго комитета, который будетъ руководствовать пріуготовительными трудами при составленіи грамматики и турецкаго словаря. Предсѣдателемъ этой комиссіи назначенъ историографъ Эссаадъ-Эфендей, а членами: генераль-лейтенантъ, предсѣдатель военнаго совѣта, Эмиръ-Паша; первый ярагоманъ дивана Фуадъ-Эфендей, и членъ военнаго совѣта Магометъ-Паша. Этимъ саповникамъ назначены помощники изъ числа образованныхъ и заслуженныхъ людей. Литературный комитетъ приступилъ къ своимъ занятіямъ 18 Января.

СѢВ. АМЕР. СОВѢТ. ШТАТЫ.

Нью-Йоркъ, 8 Января.

На пакетботѣ „Атриксъ“ привезено извѣстіе, что что палата представителей единогласно отказалась отъ принятія посланія президента, который предлагалъ назначить генераль-лейтенанта для продолженія мексиканской войны.—Этотъ неожиданной оборотъ произвелъ величайшее впечатлѣніе. Президентъ собралъ у себя въ тотъ же вечеръ министровъ и представителей, принадлежащихъ къ демократической партіи, для разсужденія о томъ, что должно предпринять въ этихъ обстоятельствахъ. На другой день, одинъ изъ личныхъ друзей президента предложилъ палатѣ отказаться отъ своего рѣшенія, принятаго наканунѣ; голоса раздѣлились поравну, но два члена демократической партіи, пожертвовавъ себою, перемѣнили поданное ими мнѣніе, и первое рѣшеніе было уничтожено 94-ю голосами противъ 92-хъ. Посланіе Г. Полька было препрощено затѣмъ въ комитетъ общихъ дѣлъ, который вѣроятно похоронитъ его.—Быль о сформированіи десяти новыхъ регулярныхъ полковъ возбудилъ въ конгресѣ живѣшее сопротивленіе. Иначе и не могло быть: эта мѣра ни мало несобразна съ обычаями Американцевъ, и оскорбляетъ въ сильной степени ихъ предубѣжденія и республиканская правила. Она, вѣроятно, будетъ имѣть ту же участъ, какъ и прочія предложения Г. Полька.—Постоянная вражда конгреса къ правительству поставляетъ послѣднее въ величайшее затрудненіе, и вѣроятно принудитъ наконецъ Г. Валькера выйти изъ министерства.—Въ извѣстіяхъ съ театра войны сообщаютъ, что ряды войска Соединенныхъ Штатовъ рѣдѣли отъ болѣзней. Лишенія всякаго рода, претерпѣваемыя волонтерами, голодъ и недостатокъ въ деньги побуждали многихъ изъ нихъ къ побѣгамъ. Изъ одного только полка бѣжало семьдесятъ человѣкъ. Въ то же время возникаютъ со всѣхъ сторонъ гверильи, которые держатъ Американцевъ въ осадѣ: раннеросы ежеминутно убиваютъ отдѣльныхъ солдатъ и посты, слишкомъ выдавшіеся впередъ.

— По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Мексики, нѣть ни какой надежды на то, чтобы Мексиканскій конгресъ согласился на мирныя предложения Соединенныхъ Штатовъ. Въ Сѣверно-и-Южно-Американской кофейнѣ прибыто объ этомъ слѣдующее объявление: „Нью-Йоркъ, 12-го Января. Мексиканскій конгресъ рѣшилъ, что онъ не будетъ ни думать, ни договариваться о мире, до тѣхъ поръ пока поодѣдній непріятельскій солдатъ не выйдетъ изъ мексиканскихъ владѣній, и не удалится всѣ корабли, стоящіе у мексиканскаго берега.“

ТУРЦІЯ.

Konstantynopol, 28 stycznia.

Dnia 16-go b. m. Sułtan przewodniczył najwyższej radzie państwa, na której, jak słyszać, rozbierano projekt zniesienia publicznej przedaży niewolników w Stambule, co ma być wstępem do zniesienia samego niewolnictwa. Po skończeniu posiedzenia, rozkazał Sułtan obecnym Ministrom, aby natychmiast zajęli się ulepszeniem komunikacji między głównymi punktami państwa i utworzeniem systematu wielkich gościńców we wszystkich kierunkach.

— Z rozkazu Sułtana mianowana została komisja, pod nazwą komitetu literackiego, która ma kierować pracami przygotowawczymi do projektu gramatyki i dyktyonarza języka tureckiego. Prezesem rzązonej komisji jest historyograf Essad-Efendi, członkami zaś: Jeneral-Porucznik i Prezes rady wojennej Emir-Basza; pierwszy Wumacz dywanu Fuad-Efendi, i członek rady wojennej Mahomed Basza. Tym cztórem wysokim urzędnikom dani są pomocnicy, wybrani z grona światłych i zasłużonych mężów. Komitet literacki rozpoczął swe prace 18-go stycznia.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Nowy-York, 8 stycznia.

Pakietbotem Patrie otrzymano wiadomość, że Izba Reprezentantów jednoomyślnie odrzuciła poselstwo Prezydenta, który żądał mianowania Jeneral Porucznika dla dalszego prowadzenia wojny z Meksykiem. Ten niespodziany wypadek sprawił największe wrażenie. Prezydent zgromadził u siebie tegoż w leczorze Ministrów i Reprezentantów, należących do stronnictwa demokratycznego, dla naradzenia się nad tem, co czynić wypadalo w takich okolicznościach. Nazajutrz, jeden z osobistych przyjaciół Prezydenta wnioskł, aby Izba cośnęła swoje wzorajsze postanowienie. Głosy podzieliły się na dwie równe połowy, ale dwaj członkowie stronnictwa demokratycznego, uczyńnisi z siebie osiąg, odwolali dane już przez siebie głosy; tym sposobem pierwsza uchwała została zniesiona 94 głosami przeciwko 92. Poselstwo zatem P. Polka przesłano do Komitetu ogólnych spraw, który je zapewne pokryje milczeniem. Był o utworzeniu dziesięciu nowych regularnych pułków, spotkał w Kongresie najzywszy opór; co też inaczej by nie mogło, gdyż ten środek bynajmniej się nie zgadza ze zwyczajami Amerykanów i obraża w wysokim stopniu ich przesydy, tudzież wyobrażenia republikańskie. Spotka go bezwątpienia tenże los co i inne wnioski Prezydenta. Ciągała oppozycja Kongressu przeciwko rządowi, nabawia ten ostatni wielkiego kłopotu i zapewne zmusi na koniec P. Walkera do opuszczenia gabinetu. Wiadomości z teatru wojny donoszą, że kolumny wojska Stanów Zjednoczonych znacznie się przerzędziły od chorób. Niedostatki wszelkiego rodzaju, których doświadczają ochotnicy, głód i brak pieniędzy, skłoniły wielu do dezercji. Z jednego tylko pułku uciekło 70 ludzi. Jednoczesnie ukazują się ze wszech stron geryladowie, którzy trzymają Amerykanów w oblężeniu; rankerosowie zaś co chwilą zabijają pojedyńczych żołnierzy i znoszą pojedyńcze oddziały, które się za daleko naprzód posuwają.

— Podług najświezszych wiadomości z Meksyku, nie ma już żadnej nadziei, aby Kongress Meksykański przystał na warunki pokoju, od Stanów Zjednoczonych podane. W północno-i-południowo-Amerykańskiej kawiarni tutejszej przybito następujące w tej mierze ogłoszenie: „Nowy-York 12-go stycznia. Kongress Meksykański uchwalił, że nie pierwsi myślę lub traktować będzie o pokoju, aż ostatni żołnierz nieprzyjacielski ustapi z posiadłości Meksykańskich, i usuną się wszyscy okręty, przy brzegach Meksykańskich stojące.“